

Gustav Johansson och hans verksamhetsliv

(Per-Alvar Davidssons farfars far, Jan-Olof Gustavssons farfars far, Ingrid Karlssons farfar)

Eftersom Gud tagit mig lite avsidet från den yttre världen, har jag ofta kommit på den tanken att vilja nedskriiva en del av mitt förflutna liv, ifall det skulle vara av intresse för mina barn och barnbarn att i framtiden veta något därom.

Jag föddes i Ulfsbo i Säby socken den andre september år 1853, och blev utan föräldrar i unga år. Min fader dog när jag var fyra år, och min moder när jag var tio år gammal. Min fader minns jag ej mycket av, men min moder har jag många minnen efter. Hon var en gudfruktig och snäll moder, som sjöng sånger för oss om kvällarna och förmanade oss att bliva snälla och goda barn. Vi var fyra syskon, en broder och två systrar, som efter föräldrarnas död då hemmet blev upplöst fingo flytta på var sitt håll. Jag fick flytta till en morbror i Mölarp, där jag var i två år och hade det mycket bra.

Sedan gifte min äldsta syster sig och övertog gården. Hon ville då att jag skulle komma till henne, vilket jag gjorde. Jag stannade där i tre år. Men när jag var femton år började jag tjäna dräng. Jag kom då till en morbror i Kolshult där jag hade sjutton kronor i lön första året. Sedan på vintern fick jag komma till min farmor, som var mellan åttio och nittio år gammal. Då gick jag borta hos bönderna och slagtröskade. Jag började mellan tre och fyra på mornarna och fick tjugofem öre om dagen. Sedan kom jag till moster i Glostorp och blev sommar-dräng. På vintern kom jag till farmor igen, där jag gick i skolan i fjorton dagar och fick lära mig att skriva och räkna, vilket jag har haft nytta av i hela mitt liv. Sedan var jag i Glostorp igen andra sommaren. På hösten flyttade jag till Storyd, men där var ej nyttigt för mig, jag kom då uti syndiga. Jag stannade där i två år och sista året fick Gud hand om mig igen. Det var under den stora väckelsen 1871 och 1872.

På hösten flyttade jag tillbaka till Glostorp. Moster var då änka, så jag fick stå för hennes lantbruk. Jag stannade där i sex år, och verkade under tiden som söndagsskollärare och även på andra möten läste jag. En ynglingaförening hade vi där på trakten, så vi hade det mycket uppbyggligt, och det var nog min lyckligaste ungdomstid.

Jag började sedan att tänka på att bilda eget hem. På hösten 1878 flyttade jag till min syster i Taleryd, där jag var över vintern, och på våren 1879 ingick jag äktenskap med Matilda Jakobsson från Vippersjö, och den åttonde maj firade vi vårt bröllop. Men då kändes det gott att få ett eget hem, vilket jag egentligen inte haft på femton års tid och det är nog svårare än någon kan tro som inte är erfaren på det. Då har man orsak att tacka Gud för en snäll maka och ett lyckligt hem, vilket man annars inte sätter så stort värde på som man borde göra.

Vi bildade vårt hem i Vippersjö, där jag brukade en gård åt svärfar i sju år, och under den tiden byggde jag ladugård på gården, vilket jag fick avdrag på i arrendet. Vi hade aldrig något kontrakt skrivit, utan vi talade oss emellan svärfar och jag och vi kommo överens. Så fort jag kom till Vippersjö fick jag börja som söndagsskollärare. Även i andra värv blev jag anlitad, första året som fjärningsman, och andra året blev jag invald i skolrådet. Även till kyrkvärd blev jag invald men det uppdraget undanbad jag mig.

År 1886 köpte vi gården Stengårdshult i St. Åby socken och flyttade dit. Den första hösten vi var där råkade jag ut för en olycka som jag haft lyte av efter sedan. Jag förlorade mitt ena öga genom sprängning, men det var ju en stor Guds nåd att jag fick behålla livet och synen på ett öga.

Första året vi var här började det stora odlingsföretaget Klintasjön och Uppsala kvarn. Efter lantmäteriet blev jag tillsatt som arbetsledare och kassör i företaget, fast jag var nykommen på platsen och även bräcklig efter olycksfallet. Arbetet med kanalen varade i fem år. På den tiden var det dåligt med arbetsförtjänsten och de tog kanalen till billigt pris, så vi fick åka på betalningen nästan överallt i schakterna. Det kom en uppsyningsman varje år ifrån vägvattenbyggnadsstyrelsen och avsynade arbetet, men de hade aldrig något att anmärka på. När kanalen var färdig och skulle avsynas så fick vi den godkänd första gången. Jag fick sätta till hundra dagsverken som jag ingen ersättning hade för, utan istället fick klandra till lån. Jag hade god hjälp av Carl Karlsson i Ruskilsby, som var syssloman och granskade alla räkenskaper. Men odlingslånet hade jag omhand, och fick avlöna alla arbetare. Men odlingen var ju ett nyttigt företag då hela trakten har haft nytta av detsamma.

På det andliga området var jag verksam även här. Jag var söndagsskollärare i rätt många år. Även i friförsamlingen i Klöverdala blev vi medlemmar när vi kom hit och står kvar tills vår död. Mor hon blev föreståndare i syföreningen. Jag hade också andra förtroende-uppdrag. Jag hade tre förmyndare-uppdrag samtidigt. I skolrådet blev jag invald när jag kom hit och stod kvar tills jag var över sextio år.

Vi har haft mycket extra arbete vid gården också, svinhus byggde vi första året, sedan satte vi källare och byggde flygelbyggnad. Men Gud har välsignat oss och vårt arbete så vi har haft vad vi behövt och även en tryggad ålderdom, fast vi inga rikedomar har. Men vi har ju kunnat bistå våra barn litet också.

Vi fick leva tillsammans i vårt äktenskap i 47 år och Gud välsignade åtta barn varav två blev hemkallade i späda år, men sex av dem ses leva och de har artat sig väl. Jag blev änkeman för ett och ett halvt år sedan och är en bruten man på nära sjuttiofyra år, som inte kan hjälpa mig själv utan vårdas av min äldsta dotter, som giver mig den ömmaste vård. Och min bön till Gud är att jag skall få en ljus ingång i hans rike och få möta mina nära kära inför honom en gång frälsta och lyckliga.

Dessa rader äro nedtecknade i januari 1927 av Amanda Andersson enligt uppdrag av min fader.